

ΚΛΙΟΣ

συνολ. φ.δ.
89
και ισων.
στατιστικων
και οικονομικων
V. Jm
(Συνολ. φ.δ. 66)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΠΡΩΤΕΑ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΠΡΩΤΕΑ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Έτησια διά μέν τους ένταυθα
κ. κ. συνδρομητάς φρ. Ν. Δ. 12.
Διά τους εις τό έξωτερικόν φρ. 18'
Διά τὰ δημόσια γραφεία φρ. 20.

«Πατήρ και μητήρ και τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτε-
ρόν ἔστιν ἢ πατήρ και σεμνότερον και ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

Διά πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στήλων δραχμᾶς. 3.
Διατρίβαι και δικαστικᾶ καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπήν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τὸ καταρτισθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου
Δελιηγέωργη στρατολογικὸν νομοσχέ-
διον ἔχει ὡς ἐξῆς περίπου.

Α.) Διὰ τὸ πεζικόν :
Θέλουσι στρατολογηθῆ διὰ κληρώσεως
20,000 ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀγόντων ἡλικίαν
22, 23, 24, 25, και 26 ἐτῶν.
Δεκακισχίλιοι ἐκ τῶν ἐφεδρῶν τούτων θέ-
λουσι καταταχθῆ ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς
κληρώσεως αὐτῶν, οἱ δὲ ἕτεροι δεκακισχίλιοι
ἐντὸς 25 μηνῶν.
Ὁ χρόνος τῆς ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ ὑπηρεσίας
δρίζεται εἰς 7 ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἀπο-
περατώσεως τῶν γυμνασίων αὐτῶν. Ἡ ἐκ-
γύμνασις δὲ διαρκεῖ 6 μῆνας.
Ἡ ἀντικατάστασις δὲν ἐπιτρέπεται.
Ἐκάστη τῶν μερίδων τῆς ἐφεδρείας διαι-
ρεῖται εἰς 10 τάγματα πεζικοῦ, ἐκ τεσσά-
ρων λόχων, ἐκάστου ἔχοντος δύναμιν 250
ἀνδρῶν.
Οἱ ἀξιωματικοὶ και ὑπαξιωματικοὶ τῆς
ἐφεδρείας θὰ ληφθῶσιν ἐκ τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ.
Ἡ ἐκγύμνασις τῆς ἐφεδρείας θὰ γείνη ἐν

στρατοπέδοις.
Μετὰ τὴν ἐκγύμνασιν αὐτῶν ἀπολύονται
οἱ ἐφεδρῶν και μεταβαίνουν εἰς τὰς ἐξῆς τάξεις των.
Β.) Διὰ τὴν ἐφεδρείαν τοῦ πυροβολικοῦ, ἵπ-
πικοῦ και τοῦ τάγματος τῶν σκαπανέων αἱ
κυριώτεραι διατάξεις ἔχουσιν αὐτὰ.
Ἡ ἐφεδρεία τοῦ πυροβολικοῦ και ἵππικοῦ
θέλει συγκροτηθῆ ἐκ τῶν καθυστερούντων
κληρούχων τῶν ἐτῶν 1875 και 1876 και
τῶν προηγουμένων ἐτῶν ἔτι δ' ἐκ τῶν νεοσυλ-
λέκτων τῆς ἀπογραφῆς τοῦ ἐνεστώτος ἔτους.
Ἡ ἐφεδρεία αὕτη θὰ μορφωθῆ ἐντὸς τῶν
σωμάτων τῶν δύο ταύτων ὄπλων, ἐν ἰδίαις
λόχοις και ἴλιαις.
Οἱ ἀξιωματικοὶ και ὑπαξιωματικοὶ θέ-
λουσι ληφθῆ ἐκ τῶν ἐνεργῶν σωμάτων.
Ἡ δύναμις τῆς ἐφεδρείας τοῦ πυροβολι-
κοῦ και ἵππικοῦ θὰ ἦται ἴση πρὸς τὴν ση-
μερινὴν πραγματικὴν δύναμιν τῶν σωμάτων.
Ἡ ἐφεδρεία τῶν σκαπανέων θὰ ὀργανισθῆ
ἐκ τῶν καθυστερούντων κληρούχων και τῶν
νεοσυλλέκτων τῆς ἀπογραφῆς τοῦ ἐνεστώτος
ἔτους.

Ἡ δύναμις θὰ ἦται ἴση πρὸς τὴν σημερινὴν
τοῦ σώματος, δύναμιν ἀξιωματικοῦ δὲ και
ὑπαξιωματικοῦ θὰ ληφθῶσιν ἐκ τοῦ σώματος.
Πρὸς στρατολογίαν τῶν ἐφεδρῶν θὰ χρη-
σιμεύσωσιν, α.) οἱ ληξιαρχικαὶ πράξεις τῆς
γεννήσεως, β.) τὰ βιβλία τῶν ἐκκλησιῶν,
γ.) αἱ ἰδιαίτεραι σημειώσεις τῶν ἱερέων, δ.)
τὰ ἀπὸ τοῦ 1853 δημοτολόγια, ε.) οἱ
στρατολογικοὶ κατάλογοι τοῦ 1876, 1875,
1874, 1873, 1872, 1871 και 1870 ς.)
τὰ πέρυσι συνταχθέντα μητρώα τῆς ἐθνο-
φυλικῆς και ζ.) οἱ ὀνομαστικοὶ πίνακες τῆς
ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ 1870.
Οὐδεμία κατὰ τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων
ἐπιτρέπεται περὶ τῆς ἡλικίας ἐνστασις ἢ
ἀνταπόδειξις.
δ.) Ἐξαιροῦνται οἱ κληρωθέντες ἤδη και ὑ-
πηρετήσαντες αὐτοπροσώπως ἐν τῷ στρατῷ,
οὐχὶ δὲ και οἱ προσενεγκόντες ἀντικατα-
τάτην.
ε.) Οἱ σωματικῶς και διανοητικῶς ἀνίκανοι.
γ.) Οἱ μονογενεῖς ὀρφανοὶ πατρός, ὅταν ἔχωσι
μητέρα ἢ ἀδελφὴν ἀνὺπανδρον.

ΕΠΦΥΛΛΙΣ

ΟΙ ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΙΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον.)

Ἄν ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ εἶχε τὴν ἐλευθε-
ρίαν νὰ ἐκλέξῃ δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ εἰσέλθῃ
διὰ τῆς κυρίας εἰσόδου, ἥτις εἶναι ἡ κα-
λητέρα και τῆς ὁποίας ἐγνώριζε ἄριστα και
τὰς ἐλαχίστας λεπτομερείας, ἀλλ' ἐπὶ τέ-
λους ἐσκέφθη ν' ἀκολουθήσῃ τὸ βεῦμα τῶν
περιστάσεων, διότι ἡ μεγάλη δυσκολία ἦτο
νὰ κατορθώσῃ νὰ εἰσδύσῃ διὰ μιᾶς τούτων
τῶν διαβάσεων, ἀδιάφορον τίνος, ὅπερ ἠλπίζε
νὰ κατορθώσῃ χάρις εἰς τὴν ταχύτητα τοῦ
«Δελφίνου». Ἐξηκολούθησε λοιπὸν τὴν
πρὸς τὰς εἰσόδους τῆς Καρλεσώνης ὁδὸν ὅτε
παρετήρησε δύο φρεγάτας ἐνωτικᾶς. Ὁ κῆρ
Ματθαῖος ἀμέσως ἐπέστησε τὴν προσοχὴν
τοῦ πλοίαρχου ἐπ' αὐτῶν.
— Ἐτοιμάζονται νὰ μᾶς ἐρωτήσωσι τί
θέλομεν ἐδῶ, πλοίαρχε.
— Καλὰ δὲν θὰ τοὺς ἀποκριθῶμεν και
θὰ μείνουν μετὰ τὴν ἐπιθυμίαν μόνον.
Ἐν τούτοις, τὰ δύο πλοῖα διηυθύνθησαν
δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ των πρὸς
τὸν «Δελφίνου» ὅστις ἐξηκολούθει τὴν ὁδὸν

τοῦ προσπαθῶν νὰ εὐρίσκηται ἐκτὸς τῆς βολῆς
τῶν κνονίων των. Ἄλλ' ἵνα κερδήσῃ και-
ρὸν ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ ἔστρεψε τὴν πρῶ-
ραν νοτιοδυτικῶς, θέλων ν' ἀπατήσῃ τὰ ἐχ-
θρικά πλοῖα ὅτι προετίθετο νὰ εἰσέλθῃ διὰ
τῶν στενῶν τῆς νήσου Μόρρις ἐκεῖ ὑπῆρχον
κανονοστοιχίαι τῶν ὁποίων εἰς μόνος πυρο-
βολισμοῦ ἤρκει νὰ βυθίσῃ τὸ ἀγγλικὸν ἀτ-
μόπλοον. Οἱ ἐνωτικοὶ λοιπὸν ἀφῆκαν νὰ
τρέξῃ ὁ «Δελφίν» νοτιοδυτικῶς, εὐχαριστού-
μενοι νὰ τὸν παρατηρῶσι και δίχως νὰ ἐπι-
σπεύδωσι τὴν διώξιν.
Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον ὥραν ἡ
ἐπιτηρητικὴ θέσις τῶν φρεγατῶν δὲν ἤλλα-
ξε, ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ θέλων ν' ἀπατήσῃ
αὐτὰς περὶ τῆς διευθύνσεως του διέταξε νὰ
μετριάσῃ ἢ ταχύτης τοῦ «Δελφίνου» και
δὲν ἔπλεε ἢ διὰ μετρίας ταχύτητος. Καὶ
ἐν τούτοις ἐκ τοῦ μέλανος και πυκνοῦ κα-
πνοῦ ὅστις ἐξήρχετο ἐκτῶν καπνοδόχων τοῦ
στρατοπλοίου, ἠδύνατό τις νὰ ἐννοήσῃ ὅτι
ἐξήτει ν' ἀποκτήσῃ τὴν μεγίστην πίεσιν
τοῦ ἀτμοῦ και ἕνεκα ταύτης τὴν μεγίστην
ταχύτητα.
— Θὰ σκάσουν, κῆρ Ματθαῖε, εἶπεν ὁ
πλοίαρχος, ἅμα διαφύγωμεν ἀπ' αὐτοὺς.
Και ἀληθῶς ὁ πλοίαρχος ἅμα εἶδεν ὅτι ἐ-
πλησίασεν ἀρκετὰ τὴν νῆσον Μόρρις και εὐρί-
σκετο ὑπὸ τὸ πύργων κανονοστοιχῶν αὐτῆς τῶν
ὁποίων ὄμβρος οὐδὲ τὴν ὀλόκληρον οὐδὲ τὴν βολῆν ἐγνώ-

ρίζεν, ἔσπρεψεν ἀμέσως τὸ πηδάλιον και ἀμέσως
ὁ «Δελφίν» στραφεὶς περὶ ἐαυτὸν, ἔλαβε τὴν
πρὸς βορρᾶν διεύθυνσιν ἀφῖνων πολὺ ὀπίσω
τοὺς διώκτάς του. Οὗτοι βλέποντες τότε τὴν
διεύθυνσιν του ἐνόησαν τὸν σκοπὸν του, ἀλλ'
ἦτο ἤδη πολὺ ἀργά. Ὁ «Δελφίν» διπλασιαζὼν
τὴν ταχύτητά του ἀπεμακρύνθη ταχέως
πλησιάζων πρὸς τὴν παραλίαν. Οἱ δὲ διώ-
κταὶ του, μᾶλλον ἵνα καθησυχάσωσι τὴν
συνείδησιν των ἢ ἵνα τὴν βλάψωσι, ἐξε-
κένωσαν κατὰ τοῦ «Δελφίνου» τὰ πυροβό-
λα των ἀλλ' αἱ σφαῖραι αὐτῶν δὲν ἐβλάψαν οὐδ'
εἰς τὸ ἦμισυ τῆς μεταξὺ των ἀποστάσεως.
Τὴν ἐνδεκάτην λοιπὸν πρὸ μεσημ-
ερίας, τὸ ταχύπλοον πλησιάζων τὴν νῆσον
Σουλλιβάνην εἰσῆρχετο εἰς τὴν στενὴν εἰσο-
δὸν τοῦ λιμένος. Ἐκεῖ εὐρίσκατο ἐν ἀσφα-
λείᾳ, διότι οὐδὲν πολεμικὸν ὁμοσπονδιακὸν
πλοῖον ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ στενὰ ἐ-
κεῖνα ἅτινα εἶχον βάθος, ἐνδεκα μόνον πο-
δῶν, ἐνῶ ὁ «Δελφίν» χάρις εἰς τὴν κατα-
σκευὴν του ἠδύνατο νὰ πλήρῃ και εἰς πολὺ
ὀλιγώτερον.
— Πῶς, ἀνέκραξεν ὁ Κρόξτων, ὅλη ἡ
δυσκολία τῆς εἰσόδου ἦτο αὕτη;
— Ὡ, γέρω Κρόξτων, ἀπεκρίθη ὁ Ἰά-
κωβος Πλάυφερ, ἡ δυσκολία δὲν εἶναι νὰ
εἰσέλθῃ τις ἀλλὰ νὰ ἐξέλθῃ.
— Πᾶ, πλοίαρχέ μου, ἐξηκολούθησεν ὁ
Ἀμερικανὸς, ἰδοὺ πρόγματα τὰ ὁποία οὐ-

δ') 'Επί κληρώσεως δύο ἀμφιθαλῶν ἀδελφῶν ὁ εἰς δύνανται νὰ ὑπηρετήσῃ κατὰ τὴν πρώτην, ὁ δὲ κατὰ τὴν δευτέραν ἐξαρηνίαν.
ε') Οἱ μαθηταὶ τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς σχολῆς, οἱ τῶν ἱερατικῶν σχολείων, οἱ μοναχοὶ καὶ οἱ κληρικοὶ ἐν γένει.
Οἱ φοιτηταὶ τοῦ πανεπιστημίου δύνανται νὰ ἐκλέξωσι τὴν α. ἢ τὴν β'. ἐξαρηνίαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Μετὰ πολυήμερον καὶ πεισματώδη ἐν τῇ Βουλῇ ἀγῶνα, καθ' ὃν ἐπαθλον προῦκειτο, ὡς γνωστὸν ἡ ἐξουσία, κατίσχυσε ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Δεληγιώργη, καὶ μένει οὗτος ἐν τοῖς πράγμασι ληξιάσης προχθὲς τῆς Συνόδου. Μετὰ τὰς ἑρτάς, ὡς προεῖπε καὶ ὁ γὰν πρωθυπουργός, θέλει συγκροτηθῆ νέα ἐκτετακτικὸς σύνοδος, διότι πλείστων νομοσχεδίων ἀναγκαζομένων πρὸς τὴν διοίκησιν, μὴ ψηφισθέντων, ὡς ἔστιν ἄλλως γινέσθαι εἰ καὶ ἀπὸ τῆς συντάξεως κατὰ γὰρ τὴν γνώμην πολλῶν, καὶ οὐδὲν ἄλλο συντελεῖ, ἢ εἰς ὑπέραντλον ἀκκι κενὴν τῶν πολιτικῶν ἡμῶν ῥητόρων ἀποπεραντολογία.

Διὰ δικταγῆς τῆς Β. Νομοκράτιας Κυβερνήσεως ἡ ἐκλογή τοῦ Α. παρόρου τοῦ ὀνόμου Ἐρμουπόλεως, κενωθείσης τῆς θέσεως ἀποταύτης, ὤρισθη τῇ 20 Ἀπριλίου.

Ἐναντὶ τοῦ παραιτηθέντος καὶ Συννομοταξάρχου κατὰστάτος ἀρχαίου ὑποδιευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα προκτορείου τοῦ Ἀυστριακοῦ Λύδ κ. Σ. Βιτάλη μετετέθη ἐνταῦθα ἐκ Κων)λεως ὁ ἀξιόλογος νέος κ. Ε. Μέξας.

Τὴν χθὲς πέμπτην ἀπαβίωσε καὶ ἐκκελεύθη δέντως ἡ τε νεκρὰ σύζυγος τοῦ ἐμπόρου κ. Ν. Ζ. Κελδοκρέστη καὶ ὁ ἄνω γόνος Ἰουστινιάνης γνωστὸς τῆς πασιν ὡς μετασχῶν σπουδίας εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ ἀει-

μνήστους Λεωτσάκον καὶ Μωραϊτίην γενόμενον ἐνταῦθα ἐπαναστατικὸν κίνημα καὶ τὴν ἐν Κύθῳ δραματικωτάτην συμπλοκὴν, καὶ ὡς χρηματίας πληρεξούσιος τῆς ἐπαρχίας Σύρου κατὰ τὴν μεταπολίτευσιν. Ὁ μακκρίτης Ἀντώνιος ἀνήκων ἀμφιλαφῶς εἰς δύο τῶν ἀρχαίων καὶ ἐπισήμων τῆς ἄνω Σύρου οἰκογενειῶν, φύσει δ' ὢν ἀγαθὸς καὶ καλῆς τυχὼν ἀγωγῆς, ἦτο ἀρίστης συμπεριφορᾶς καὶ εὐγενῶν αἰσθημάτων. Οὐδένα δ' ὅσον ἡμεῖς οἶδαμεν, οὐδέποτε λυπησῆς ἐν τῷ βίῳ του, ἐλύπισε πάντας, ὡς εἰκὸς, διὰ τοῦ προόρου καὶ ἐκ νόσου ὀξείας ἐπελθόντος αὐτοῦ θανάτου, πρὸ πάντων δὲ κατεπίκρανε τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ἥτις πάντας τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον, τοῦ στενοῦς αὐτῆς συγγενεῖς ἀπωλέσασα, δὲν εἶχεν ἐπὶ γῆς παραμυθίαν ἄλλην ἢ τὸν αὐτοῦ ἄνδρα.

Τὴν θέσιν τοῦ ἀποθανόντος δημοτ. Συμβούλου Σταύρου Χρυσοῦ κατέλαβεν ὁ κ. Γ. Σ. Γ. Γαλάτης.

Ἡ ἀπὸ τῆς πλατείας εἰς τὴν ὁδὸν ταχυδρομείου ἄγουσα ὁδὸς ἔχει ἀνάγκην ἐπιδιορθώσεως, οἱ δὲ παρόδιοι εἰσὶ πρόθυμοι νὰ καταβάλλωσι τὸ ἀναλογικὸν αὐτοῖς πρὸς ἐπιδιορθώσιν.

Εἰς Πάτρας ἀναφλεγείσης πυρῆτος ἐν τινὶ οἰκίᾳ, ὅπου κατεσκευάζοντο πυροτεχνήματα, ἐφρονέθη εἰς πληρωθέντων ἐτέρων ὄντων τὸ δυστύχημα τοῦτο καθισθόντες γνωστὸν τῇ ἀστυνομίᾳ ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἐπὶ τῶν κατασκευαζόντων ἐν διαφόροις οἰκίαις ἐνταῦθα πυροτεχνήματα.

Μὴ ἀποληξέσθων ὡς γνωστὸν τῶν μεταξὺ τῆς Πύλης καὶ τοῦ Μαυροβουνίου διαπραγματεύσεων, ἡ μεταξὺ αὐτῶν ὑφιστάσθη ἀνακοχὴ λήξασαι τῇ 21 Μαρτίου παρετάθη ἐπὶ τριετῆς ἐπιβδόμαδος.

Κατὰ τὴν Οὐγγρικὴν ἐφημερίδα «Κέλσ» 50 σπουδασταὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κλαουσεμβούργης ἐν Τρανσυλβανίᾳ παρεδίξαντο τὸ τουρκικὸν φέσιον ὡς σύ-

νηθες κάλυμμα πρὸς ἔνδειξιν τῆς πρὸς τοὺς Ὀσμανλίδας συμπαθείας αὐτῶν.

— Συνεπεῖα τηλεγραφικῆς εἰδοποιήσεως τῆς διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν συναλήφθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας Ἐρμουπόλεως ὁ Δ. Ζήγος κλέψας ἕκ τινος οἰκίας 400 δραχμῆς ὁ κλέπτης μετὰ τῶν κλοπιμαίων ἐστάλη εἰς Ἀθήνας.

— Οἱ ἐν τοῖς καφενεῖοις παίζοντες λαχεῖα καὶ ἀριθμοὺς καὶ διὰ τούτων ἐξαπατῶντες, ἐξακολουθοῦσι ἀνενοχλήτως τὸ ἐντιμὸν ἐπάγγελμά των, ἐπιστῶμεν ὅθεν τὴν προσοχὴν τῆς τε Νομαρχίας καὶ Εἰσαγγελίας καὶ τῶν λοιπῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

— Παρ' ἀξιοτίμων συμπολιτῶν ἡμῶν κατοικοῦντων τὴν συνοικίαν τῶν Ψαρριανῶν παρεκλήθημεν νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαιστίας αὐτῶν πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Ἐρμουπόλεως διὰ τὴν καθαριότητα τῆς συνοικίας ἐκείνης καὶ ἀληθῶς ἡ Ἀστυνομία διὰ τῶν καθαριστῶν καὶ διὰ τῶν παρ' αὐτῇ κρατουμένων πρὸς ἀποπομπὴν φαυλοβίων ἐκτελεῖ πληρέστατα τὸ καθήκον τῆς τουτοῦ, οὐχὶ μόνον εἰς τὴν συνοικίαν Ψαρριανῶν ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλην τὴν πόλιν.

— Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κ. Χατζὴ Πέτρος ἀπηγόρευσε τὸ πρὸ τινος εἰσαχθῆν ἐκεῖ σύστημα τοῦ νὰ ὑπεκρεθῶσιν ἐν τοῖς ζυθοπωλείοις γυναῖκες οὐχὶ ἀμέμπτου, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διαγωγῆς. Ἡ διάταξις αὕτη τοῦ κ. Χατζὴ Πέτρου εἶναι πολλοῦ ἐπαίνου ἀξία, οὐχὶ μόνον διότι καταπαύει πολλὰς ἀταξίας συμβαινούσας ἐκαστοτε ἐν τοῖς ζυθοπωλείοις, ἔνεκα τῶν γυναικῶν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ διότι ἀποτρέπει τὴν εἰσαγωγὴν ἐν Ἑλλάδι ἐθίμων, ἅτινα ἐλευθέρως δύνανται νὰ ἐπηρεάσωσι ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου βίου.

— Παρὰ τῷ βιβλιοπωλείῳ I. Κ. Κούμη πωλεῖται νέα ἔκδοσις τοῦ Μόντε Χρίστου εἰς τόμου, δέκα μετ' εἰκόνων.

δύοις μ' ἀνησυχούσι. Μὲ πλοῖον ὡς τὸν «Δελφίνα» καὶ πλοίαρχον ὡς τὸν Ἰάκωβον Πλάυφερ εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται κἀνεὶς ὅποτε καὶ ὅπου θέλει.

Ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ μετὰ τὴν τηλεσκοπίον εἰς τὴν χεῖρα ἐξήταξε προσεκτικῶς τὴν ὁδὸν ἣν ἐμελλε νὰ ἀκολουθήσῃ. Εἶχεν ἐνώπιόν του χάρταξ ἐντελεστάτους εἰς τοῦ, ὁποῖους βασιζόμενος δὲν ἐφοβήετο τι ἀπευκαταῖον.

Ἄμα τὸ πλοῖον εἰσῆλθεν εἰς τὸ στενὸν τῆς νήσου ὁ Ἰάκωβος διηύθυνε τὸ πλοῖον εἰς τὸν ὅσον ὥστε νὰ τὸ ἀπομακρύνῃ τοῦ φρουρίου Μουλτορίου μέχρις οὗ διέκρινε τὸ φρούριον Πίκνευ κείμενον ἐπὶ τοῦ νησιδίου Σουφ-Φόλλυ, ὅπερ διακρίνεται μακρόθεν ἐκ τοῦ μαύρου αὐτοῦ χρώματος. Κατόπιν διηύθυνε τὸ πλοῖον πρὸς τὸ φρούριον Σουμπερ ὅπερ τὸν ἐκρυπτεν ἀπὸ τῆς ὀμοσπονδιακῆς κανονοσσοιχίας.

Τὸ φρούριον τοῦτο, περιβόητον κατὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, κεῖται τρία καὶ ἡμίτη μίλλια μακρὰν τῆς Καρλεστώνης. Εἶναι πεντάγωνον φρούριον κείμενον ἐπὶ ταχνητοῦ ἐκ γρανίτου νησιδίου, ἡ κατασκευὴ δ' αὐτοῦ διήρκεσα δέκα ἔτη καὶ ἐδαπανήθησαν ἐνεκαὶ ἀκόσια ἑκατομύρια δ. ἀλλάρι. (1)

(1) Παρίτου πάντε ἐκατομύρια λίραι τερλίται.

Ἐκ τοῦ φρουρίου τούτου, τῇ 13 Ἀπριλίου 1868, ἐδιώθη ὁ ὀμοσπονδιακὸς στρατηγὸς Ἀνδερσὼν μετὰ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ ὅτε καὶ ἐρρίφθησαν αἱ πρῶται τοῦ ἐμφυλίου πολέμου σφαῖραι δένειναι δυνατόν νὰ ὑπολογίσῃ τις τοὺς ὄγκους σιδήρου καὶ μολύβδου οἵτινες ἐρρίφθησαν κατ' αὐτοῦ ἐν τούτοις ἡμέραις ἀνέστη εἰς τριετὴν πολιορκίαν. Μῆνας ὅμως τινὰς μετὰ τὴν εἰς Καρλεστώνην ἀφίξιν τοῦ «Δελφίνου», ἔπεσεν ὑπὸ σφαίρας ἄλλης τριακοσίων λιτρῶν, τῶν βάρδωτων, κωνοίων ἅτινα κατασκευάσθησαν μὲν ὑπὸ τοῦ ἐργαστασίου Παρρότου καὶ ἅτινα ὁ στρατηγὸς Γιλμάρ ἐποποθέτησεν ἐπὶ τῆς νήσου Μορρίς.

Ἄλλ' ἤδη τὸ φρούριον εὐρίσκατο ἐν ὅλῃ τῇ δυνάμει αὐτοῦ καὶ ἡ σημαία τῶν ἀνθενωτικῶν ἐκυμαίνετο ἐπὶ τῶν ἐπαλξεῶν αὐτοῦ.

Ἄμα διέβη ἐμπροσθεν τοῦ φρουρίου ἀμέσως ἐφάνη ἡ πόλις Καρλεστώνη ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ μεγαλοπρεπείᾳ.

Ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ διέβη ἐνώπιον τῶν ὄχυρωμάτων, ἀπῆκεν ὀπισθέν του τὸν φάρον τότε δὲ ἀνύψωσεν ὑπερπράνωσ τὴν Ἀγγλικὴν τοῦ σημαίαν καὶ προὐχώρησε μετ' ὅλης τῆς δυνάμεως τοῦ αὐτοῦ, ἄμα δὲ ἐπλησίασεν ἀρκετὰ διέταξεν νὰ μετριασθῇ ἡ ταχύτης τοῦ πλοίου. Ἡ δεσποινὶς Ἀλλεβούρ ἴστατο παρ' αὐτῷ ἐπὶ τοῦ ἐπιστέγρου τοῦ πλοίου ἀτενίζουσα τὴν πόλιν εἰς τὴν

ὅποιαν ὁ πατήρ αὐτῆς ἦτο αἰχμάλωτος καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἦσαν πλήρεις δακρύων.

Ἐπὶ τέλους τὸ πλοῖον ἤλαττωσε πολλὴν ταχύτητα αὐτοῦ καὶ μετὰ τινὰς στιγμὰς ἠγκυροβόλησε παρὰ τὴν μεγάλην ἐμπορικὴν προκομίαν.

VII

Εἰς στρατηγὸς ἀνθερωτικῶς.

Ὁ «Δελφίν» πλητίζων τὴν προκομίαν τῆς Καρλεστώνης ἐχειρατίσθη ὑπὸ ζητωκραυγῶν καὶ ἐπεσημίων ἀναριθμήτου πλήθους. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως τυχῆς στενώτατα πολιωρημένης διὰ θαλάσσης δὲν ἦσαν συνειθισμένοι εἰς ἐπισκέψεις Ἐυρωπαϊκῶν πλοίων. Οὗτοι λοιπὸν ἠρώτων, ὅχι ἔνευ θαυμασμοῦ, τί ἤρξετο νὰ κἀμῃ εἰς τὸν λιμένα των τὸ μέγα τοῦτο ταχύπλοον, ὅπερ ἔφερε μετ' ὑπερηφανείας ἐπὶ τοῦ ἴστού του τὴν Ἀγγλικὴν σημαίαν. Ὅταν δ' ἐβεβαιώθησαν τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὅποιον παρεβίβασεν τὸν ἀποκλεισμένον, ὅταν διεσπάρη εἰς τὸν λαὸν ἡ φήμη ὅτι τοῦτο περιεῖχεν ἐν αὐτῷ ὀλόκληρον φροπτόν πολεμοφοδίων καὶ τροφῶν τότε αἱ ἐψευφηαὶ ἐδιπλασιάσθησαν.

— Είς τῶν ἐντεῦθεν τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἀποπερθέντων φουλοβίων ἐκλεψεν ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ παρά τινος ἐπιβάτου τρεῖς λίρας, συλληφθεὶς ὅθεν διὰ τοῦτο εὐρίσκεται εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Κ)πόλεως.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ λόρδος Δέρβυ ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι προτίθεται ν' ἀποστείλῃ εὐθὺς εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν Σιρ Έλλιοτ, ἀλλ' ὅτι ὁ Ἄγγλος πρεσβευτὴς, πάσχιον τὴν ὑγείαν, ἔχει ἀνάγκη μικρᾶς τιμῆς ἡσυχίας. Ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ λάβῃ πρόσκιόν τι μέτρον ἄχρι τῆς ἐπαυροῦ τοῦ Σιρ Έλλιοτ εἰς τὴν θέσιν του.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀφίχθη εἰς Βελιγράδιον ὁ ἑκτακτος ἀπεσταλμένος τῆς Πύλης Περτέρ-εφένδης, κομίζων τὸ περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς εἰρήνης σουλτανικῶν φερμάνιον. Μικρὰν τινα δυσκολίαν ἐγέννησεν ἡ ἀξίωσις τοῦ Περτέρ-εφένδη ν' ἀναγνωσθῇ τὸ φερμάνιον πανηγυρικῶς ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ ἡγεμόνος, κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθνος, ὡς ἀπὸ προέκειται περὶ ἀνακοινώσεως τοῦ σουλτάνου πρὸς Ὁθωμανὸν τοπάρχον Ἡ σερβικὴ κυβέρνησις ἀπήτησεν, ἀπ' ἐκτίσας, ν' ἀνακοινωθῇ ἀπλῶς τὸ φερμάνιον πρὸς τὸν ἡμεμῶνα.

— Κατὰ τὸ Tagblatt, οἱ σοφάδες παρεσκευάζον ἐν Κων)πόλει διαδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Μιδαάτ. Ἰσχυρὰ ἀπασπάσματα φουρραῖσι τὸ παλάτιον τοῦ σουλτάνου, τὰς δὲ ὁδοὺς διατρέχουσι περιπολεῖαι. — Ἐν Κρήτῃ τὰ πράγματα δειοῦνται. Οἱ Τούρκοι, ὑπὸ πανικῷ καταληφθέντες φόβου, συρρέουσιν εἰς τὰ φρούρια· εἰς Μυλοπόταμον δὲ καὶ Ἀμάριον ἀπεσάλησαν, τῇ αἰτήτῃ τῶν Ἰθαγενῶν μουσουλμάνων στρατεύματα.

Ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ δίχως νὰ χάσῃ στιγμήν διευθύνθη πρὸς τὸν Βωρεγάρδ στρατιωτικὴν διοικήτην τῆς πόλεως. Οὗτος ἐδέχθη μετὰ προθυμίας καὶ περιποιήσεων τὸν νέον πλοίαρχον ὅστις ἔσθληεν εἰς ἀφίστην ἐποχὴν, ἵνα δώσῃ εἰς τὸν στρατὸν τροφὰς καὶ πολεμοφόδια ὧν εἶχον μεγάλην ἀνάγκην. Συνεφωνήθη λοιπὸν ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως ἡ ἐκφόρτωσις καὶ τὴν αὐτὴν στιγμήν πλήθος πολὺ ἔσπευσε ἵνα συνδράμῃ πρὸς τοῦτο τοῦ Ἄγγλου ναύτα.

Πρὶν ἀποβιβάσθῃ τοῦ ἀτμοπλοίου ἀνέρος πλοίαρχος ἔλαθε θερμῶτάς συστάσεις πρὸς τῆς δεσποινίδος Ἀλλιβούρτ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς τῆς. Ὁ νέος πλοίαρχος ἐτέθη ἐντελὸς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς καίνυδος.

— Δεσποινίς, τῇ εἶπε, δύνασθε νὰ ἐλπίζετε παρ' ἐμοῦ νὰ κάμω τὰ πάντα ἵνα σώσω τὸν πατέρα σας, ἐλπίζω δ' ὅτι δὲν θ' ἔχω παντήσω δυσκολίαν πρὸς τοῦτο θὰ υπάγω εἰς τὴν στρατιῇ τὸν Βωρεγάρδ καὶ δίχως νὰ ζῆ τὰ τῆσω τὴν ἐλευθερίαν τοῦ κυρίου πατρὸς σας, θὰ μάθω ἂν ἦναι ἐλεύθερος ἐπὶ λόγῳ τιμῆς· αἰχμαλώτος εἰς τὰς φυλακὰς.

— Δυστυχῆ κόττερ, ἀπεκρίθη ἡ δεσποινὶς στεναζούσα, δὲν γνωρίζει ὅτι εἶμαι τόσον πλησίον τοῦ ὧ, διὰ τὴν νὰ δύναμαι νὰ σπείσω εἰς τὰς ἀγυιάς του.

— Ὅλιγα ὑπομονή, δεσποινίς, εἶπεν ὁ πλοίαρχος. Μετ' ὀλίγον θὰ τὸν ἀναγκάσῃ τὸ

τε. Ἐο... ἀλλ' ἀλλοίως ἔτι θὰ προσπαθῶ ὅπως νὰ κάμω τὰ πάντα ἵνα σώσω τὸν πατέρα σας, ἐλπίζω δ' ὅτι δὲν θ' ἔχω παντήσω δυσκολίαν πρὸς τοῦτο θὰ υπάγω εἰς τὴν στρατιῇ τὸν Βωρεγάρδ καὶ δίχως νὰ ζῆ τὰ τῆσω τὴν ἐλευθερίαν τοῦ κυρίου πατρὸς σας, θὰ μάθω ἂν ἦναι ἐλεύθερος ἐπὶ λόγῳ τιμῆς· αἰχμαλώτος εἰς τὰς φυλακὰς.

Καὶ ἀληθῶς ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ εἰς τὴν ὑπόσχεσίν του, ἅμα ἐτελείωσε τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις τοῦ κακιστήματος του, δηλαδὴ ἀφού ἐπόλησε τὸ φορτίον τοῦ «Δελφίνου» εἰς τὸν στρατηγὸν, καὶ συνήνευσε νὰ ἀγοράσῃ δόλοκληρον φορτίον βάρβακος, ἔστρεψε τὴν ὀμίλιάν ἐπὶ τῶν πολιτικῶν.

— Λοιπὸν, στρατηγέ μου, εἶπε, πιστεύετε ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ ὀριζυμθεύσωσιν αἱ νότιοι πολιτεῖαι;

— Οὐδόλως ἀμφιβάλλω περὶ τοῦτου ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν Καρλεστώνην ὁ στρατὸς τοῦ στρατηγῶ Λῆ ὅθ' ἔλθῃ ταχέως τὴν πολιορκίαν. Ἐκτὸς τοῦτου, ἂς παραδεχθῶμεν δτι οἱ δαιμονισμένοι ὀμοσπονδιακοὶ θὰ κατορθώσωσι νὰ κυριεύσωσι τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς Βεργίνιας, τῶν δύο Καρολινῶν, τῆς Γεωργίας, τῆς Ἀλαβάμας καὶ τοῦ Μεσσασίπη τί θὰ κάμωσι; ἔπειτα; Ὅθ' ἴναι κύριοι χωρῶν τὰς ὁποίας δὲν θὰ δύνανται νὰ φυλάξωσι. Κατ' ἐμὲ δὲ ἂν κατορθώσωσι ποτε τοῦτο ὅθ' ἴναι εἰς χειρότεραν ἢ σήμερον θέσιν.

— Ἄλλ' εἴθε βέβηκος, στρατηγέ, περὶ τῆς πίστεως τῶν στρατιωτῶν σας; δὲν φοβείσθε ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Καρλεστώνης θὰ ἀποκάμωσιν ἐπὶ τέλους ἀπὸ τοιαύτην πολιορκίαν;

— Ὁ, δὲν φοβοῦμαι προδοσίαν, καὶ δι' αἰλοῦς λόγους καὶ διότι οἱ προδότες θὰ φουρραῖσι ἀσπλάγγχως ἂν δ' ἀνεκαλήψω τι θὰ καταστρέψω τὴν πόλιν διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου. Ὁ Ἰερωσὼν Ἀββυς μοὶ ἐνεπίστεύθη τὴν Καρλεστώνην, πιστεύω δὲ ὅτι εὐρίσκειται εἰς ἀρκετὰ ἰσχυρὰς χεῖρας.

— Αἰχμαλώτους ὀμοσπονδιακοὺς ἔχετε, ἠρώτησεν ὁ πλοίαρχος στρέφων τὴν ὀμίλιαν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ὑπὲρ κυρίως τὸν ἐνδιέφερε.

— Ναι, πλοίαρχέ μου, εἶπεν ὁ στρατηγός· διότι γνωρίζεις, πιστεύω, ὅτι εἰς Καρλεστώνην ἐρρίφθη ὁ πρῶτος πυροβολισμὸς τοῦ χωρισμοῦ. Ἦσαν ἐδῶ τινες ἐνωτικοὶ οἱ ὁποῖοι ἠθέλησαν ν' ἀντισταθῶσιν, ἀλλὰ τοὺς συνέλαβον καὶ ἤδη μένουσιν αἰχμαλώτοι.

— Καὶ εἶναι πολλοὶ;

— Ἐλατὸν περίπου.

— Ἐλεύθεροι ἐπὶ λόγῳ τιμῆς;

— Ἦσαν ἐλεύθεροι μέχρις ὅτου ἀνεκαλήψω συννομίαν μεταξὺ τῶν ὁ ἀρχηγός τῶν εἶχε κατορθώσει νὰ συνεννοήσῃ με τοὺς πολιορκητάς μας. Τοὺς συνέλαβον λοιπὸν ὅλους καὶ τοὺς ἐφυλάκισα, πολλοὶ δ' ἐξ αὐτῶν δὲν θὰ ἐξέλθωσι τῆς φυλακῆς ἢ ἵνα ἀναβῶσιν εἰς τὴν ἀκρόπολιν ὅπου θὰ τουφεκισθῶσι.

— Πῶς θὰ τουφεκισθῶσιν, ἀνέκραξεν ὁ πλοίαρχος ἐκπληκτός.

— Ναι καὶ πρῶτος ὅλων ὁ ἀρχηγός τῶν ἀνθρώπων κινδυνώδης διὰ πολιορκουμένην πόλιν. Ἐστειλα τὰ περὶ αὐτοῦ ἐγγράφα εἰς Ῥιχμόνδην καὶ πρὶν παρέλθωσιν ὁκτώ ἡμέρηι περιμένω ἀπάντησιν περὶ τῆς τύχῆς του.

— Καὶ τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος οὗτος; ἠρώτησεν ὁ Ἰάκωβος μετ' ἐντελοῦς ἀδιαφορίας.

— Δημοσιογράφος ἐκ Βοστώνης, φανατικὸς ὀμοσπονδιακός, χειρότερος καὶ ἀπὸ ἐκείνου τὸν κατηραμένον τὸν Λίγκολν.

— Ἐλεγεταί δέ;

— Ἰονάθαν Ἀλλιβούρτ.

— Ὁ τὸν ἄλλον, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος προσπαθῶν νὰ κρύψῃ τὴν συγκινήσιν του, ὅτι καὶ ἂν ἔκαμεν τὸν λυγρὸν, καὶ πιστεύετε ὅτι θὰ τουφεκισθῇ;

— Πῶς; ὁ πλοίαρχος ἐστρατηγός τί νὰ κάμῃ;

— Ὅπως δὲ καὶ ἡμεῖς οὐδ' ἔσμεν ὑπερασπίζομεν ἑαυτοὺς; Ἐκτὸς τοῦτου τί θὰ διαφέρουσιν ὅλα ταῦτα, εἶπεν ὁ πλοίαρχος ἰσχυρῶς ἐκνευμένος ἀδιαφορίαν, ὅταν συμβῶσι ταῦτα ὅθ' ἴναι πολὺ μακρὰν.

— Πῶς; ἀπέπεσθε ν' ἀναχωρήσῃτε;

— Ναι, στρατηγέ μου, εἶμεθα ἔμποροι πρὸ πάντων. Ἄμα φορτωθῇ ὁ βάρβαξ μου, θὰ ἀναχωρήσω. Εἰσήλθον εἰς Καρλεστώνην, εἶναι ἀληθές, ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ ἐξέλθῃ τις ὅπερ εἶναι καὶ δυσκολώτερον. Ὁ «Δελφίν» εἶναι ἄριστον πλοῖον, καὶ δύναται νὰ προκαλέσῃ κατὰ τὴν ταχύτητα ὅλα τὰ πλοῖα τῶν ὀμοσπονδιακῶν. Ἄλλ' ὅτι καὶ ἂν ἴναι δὲν ἐπιθυμῶ νὰ δεχθῇ ἐπ' αὐτοῦ κἀμμίαν σφαῖραν τῶν ἐκατὸν λιτρῶν, διότι, ὡς ἐνοεῖτε, μία σφαῖρα προσβάλλουσα τὸν «Δελφίν» καταστρέφει τὰ ἐμπορικὰ μὲν συμφέροντα.

— Ὅπως θέλετε, πλοίαρχέ μου, ἀπεκρίθη ὁ Βωρεγάρδ· δὲν δύναμαι νὰ σᾶς συμβουλεύσω ἐπὶ τοιοῦτων περιστάσεων. Κάμετε τὸ ἔργον σας ὅπως θὰ ἔκαμναι καὶ ἐγὼ ἂν ἴμην εἰς τὴν θέσιν σας. Ἐκτὸς τοῦτου ἡ ἐν Καρλεστώνῃ διατριβὴ δὲν εἶναι ποσούτων εὐχάριστος διότι ἐδῶ βρέχει σφαῖρας τρεῖς ἡμέρας μεταξὺ τεσσάρων ὥστε κάμετε ὅτι θέλετε. Ἀλλὰ, σᾶς παρακλῶ, εἴπατέ μοι πόσα εἶναι τὰ ἔξωθεν τῆς Καρλεστώνης περιπολοῦντα πλοῖα;

— Ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ ἔδωκε τῷ στρατηγῷ ὁποῖας ἠδύνατο πληροφορίας, εἶτα δ' ἀνεχώρησε σκεπτικὸς δι' ὅσα ἤκουσε.

— Τί νὰ εἶπω εἰς τὴν δεσποινίδα Ἰωάννην, ἐσκέπετο, νὰ τῇ εἶπω τὴν φοβερὰν θέσιν τοῦ πατρὸς τῆς ἢ νὰ τὴν ἀφήσω ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ κινδύνου;

Δὲν εἶχε μακρυνθῇ πενήκοντα βήματα τῆς οἰκίας τοῦ στρατηγῶ ὅτε συννητήθη μετὰ τοῦ Κρόξτων.

Ὁ πιστὸς Ἀμερικανὸς τὸν ἠκολούθει κατὰ βῆμα.

— Λοιπὸν, πλοίαρχε;

Ὁ Ἰάκωβος ἠτένισε τὸν Κρόξτων διὰ τοιοῦτου βλέμματος ὥστε οὗτος ἀμέσως ἐνόησεν ὅτι εἶχε κακὰς εἰδήσεις νὰ τῷ κοινοποιήσῃ.

— Εἶδετε τὸν Βωρεγάρδ, ἠρώτησε.

— Ναι, ἀπεκρίθη ὁ Ἰάκωβος.

— Τῷ ὀμίλησατε περὶ τοῦ Ἀλλιβούρτ.

— Ὅχι, ἐκείνος μοὶ ὀμίλησε μόνος του.

— Λοιπὸν;

— Λοιπὸν ἂς σοὶ τὸ εἶπω ὁ στρατηγός· μοὶ εἶπεν ὅτι ὁ κύριός σου μετὰ ὀκτώ ἡμέρας θὰ τουφεκισθῇ.

Εἰς τοιαύτην εἰδήσιν ἄλλος ἢ ὁ Κρόξτων ἠθέληεν ἐκρηγῆ εἰς ὀδυρμούς ἢ ἄλλως ὅθ' ἀπεδείκνυε τὴν λύπην του, ἀλλ' ὁ Ἀμερικανὸς, πάντοτε κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του, ἠμειδίασε μόνος του καὶ εἶπε.

— Ἐ, καὶ τί μετὰ τοῦτο; τί μὰς μέλλει;

— Πῶς, ἀνέκραξε ὁ Ἰάκωβος, σοὶ λέγω ὅτι ὁ κύριός Ἀλλιβούρτ θὰ τουφεκισθῇ ἐν τῷ ὀκτῷ ἡμερῶν καὶ σὺ μοὶ λέγεις «τί μὰς μέλλει»;

— Βεβηλῶς, τί μὰς μέλλει, διότι τίς ἠξοῦρε ἂν μετὰ ἐξ ἡμέρας αὐτοῦ; δὲν εἶναι

του «Δελφίνος» και αν ο «Δελφίν» δὲ ἔχη ἀναχωρήσει.

— Εὐγε, εἶπε, ὁ πλοίαρχος σφίγγων τὴν χεῖρά του, σ' ἐννοῶ. Εἶσαι ἄνθρωπος μὲν ἀπόφασι, ἐγὼ δὲ ἀπεφάσισα νᾶ» καὶ τὸ εἰς τὸν ἀέρα καὶ τὸν «δεσποινίδος Ἰωφορτίον του πρὸς χθιὲν ἄς εἶπῃ ὅ,τι ἀννης καὶ ὁ θ»

— Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ πετάξῃ εἰς τὸν ἀέρα ὁ «Δελφίν»· πρόκειται μόνον νὰ ἐλευθερώσωμεν τὸν κύριον Ἀλλιβούρτ.

— Ναί· ἀλλ' ἐννοεῖς ὅτι τοῦτο εἶναι δύσκολον.

— Διατί; εἶπεν ὁ Κρόξτων.

— Πρόκειται, γέρω Κρόξτων, νὰ συγκοινησωμεν μὲ φυλακισμένον φρουρούμενον μετὰ προσοχῆς.

— Βεβαίως.

— Καὶ νὰ υποβοηθήσωμεν δραπέτευσιν δυσκολωτάτην.

— Ναί, πλοίαρχέ μου, εἶπεν ὁ Κρόξτων. Ἀλλ' ὁ φυλακισμένος εὐρίσκει πόντοτε τρόπον ἵνα δραπέτευσῃ εὐκολώτερον· παρ' ὅσον ὁ δεσμοφύλαξ ἵνα τὸν φυλάξῃ· διὰ τοῦτο λοιπὸν εἶμαι βέβαιος ὅτι ἅμα βοηθήσωμεν ἡμεῖς τὸν κύριον Ἀλλιβούρτ αὐτὸς θὰ κατορθώσῃ νὰ δραπέτευσῃ.

— Καλὰ, Κρόξτων· ἔχεις δίκαιον.

— Ἐγὼ ἔχω πάντοτε δίκαιον.

— Ἀλλ' ἐπὶ τέλους τί θὰ κάμῃς; πρέπει νὰ σκεφθῶμεν μέσον τι.

— Θὰ προσπαθῶ.

— Ἀλλ' ἡ δεσποινὴς ἅμα μᾶθη ὅτι ὁ πατήρ της κατεδικάσθη καὶ ὅτι περιμένεται ἡ ἐπικύρωσις...

— Καλὰ, ἄς μὴ μᾶθη τοῦτο· εἶναι καλύτερον καὶ δι' αὐτὴν καὶ δι' ἡμᾶς.

— Ποῦ εἶναι φυλακισμένος ὁ κύριος Ἀλλιβούρτ, ἠρώτησεν μετ' ὀλίγον ὁ Κρόξτων.

— Εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἀπεκρίθη ὁ πλοίαρχος.

— Κάλιστα, ἄς πηγαίνομεν λοιπὸν.

— Ἄς πηγαίνομεν.

VIII.

Ἡ δραπέτευσις.

Ἡ δεσποινὴς Ἰωάννα καθημένη ἐπὶ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ἀτμοπλοίου περιέμενε μετ' ἀνυπομονησίας τὴν ἐπάνοδον τοῦ πλοίαρχου. Ἄμα οὗτος ἔφθασεν, ἐκείνη δὲν ἠδυνήθη νὰ προσφέρῃ λέξιν διὰ τῶν βλεμμάτων μόνον ἠρώτησε τὸν πλοίαρχον ἐκφραστικώτερον ἢ ἂν τῷ ὠμίλει. Ὁ πλοίαρχος διηγήθη πρὸς τὴν νεάνίδα τὴν σύλληψιν καὶ φυλάκισιν τοῦ πατρός της, τῇ εἶπε δὲ ὅτι δὲν ἔκρινε φρόνιμον νὰ ἐκπαθῇ εἰς λεπτομερείας ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τοὺς αἰχμαλώτους, διότι ἔβλεπε τὸν στρατηγὸν πολὺ ἐξηγριωμένον κατ' αὐτῶν.

— Ἐπειδὴ, τῇ εἶπεν, ὁ κύριος Ἀλλιβούρτ εἶναι φυλακισμένος, ἡ δραπέτευσίς του εἶναι δυσκολωτέρα· ἀλλ' ἐγὼ, δεσποινίς, σὰς δοκίζομαι ὅτι ὁ «Δελφίν» δὲν ὀλιγάωρησεν ἐκ τοῦ λιμένος τοῦτου ἢ φέρων τὸν πατέρα σας ἐπιβάτην.

— Εὐχαριστῶ, κύριε Ἰάκωβε, σὰς εἶμαι εὐγνώμων ἐξ ὅλης ψυχῆς.

Εἰς τοὺς λόγους τούτους, ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ ἠσθάνθη τὴν καρδίαν του πάλλουσαν καὶ ἐπλησίασεν τὴν νεάνίδα μετὰ τὸς ὀφθαλμοὺς πλήρεις ἀκρόων. Ἦτο δὲ ἔτοιμος νὰ τῇ

ὠμίλησεν καὶ τῇ ἐξομολογήσῃ ὅτι ἀτίνα δὲν ἠ- ἄτίνα ἔτρεφε πρὸς πλέον, ὅτε ὁ Κρόξτων ἐ- δύνατο εἰς τὴν ὠμίλιαν τῶν.

— Δὲν εἶναι καιρὸς συγκινήσεων, κύριε, εἶπεν, ἄς σκεφθῶμεν τί θὰ κάμωμεν.

— Ἐσκέψθης τι, σὺ Κρόξτων, ἠρώτη- σεν ἡ νεάνις.

— Ναί, ἔχω τὸ σχέδιόν μου, εἶπεν ἐκεί- νος.

— Εἶναι καλόν; ἠρώτησεν ὁ Ἰάκωβος.

— Ἄριστον· ὅλοι οἱ διπλωμάται τῆς Βα- σιλικῆς δὲν θὰ ἐσκέπτοντο καλύτερον· μοι φαίνεται ὅτι δ' αὐτοῦ σχεδίου μου ὁ κύ- ριος Ἀλλιβούρτ θὰ γίνῃ ταχέως ἐπιβάτης μου.

Ὁ Κρόξτων ὠμίλει μετὰ τσαύτης βε- βαίτητος ὥστε μετέδωκε αὐτὴν καὶ εἰς τοὺς ἀκροατάς του.

— Ἄς ἀκούσωμεν, εἶπεν ὁ κύριος Πλάυφερ.

— Ἀκούσατε, πλοίαρχέ μου, σὲς θὰ ὑ- πᾶγητε εἰς τὸν στρατηγὸν Βωρεγάρδ καὶ θὰ ζητήσητε ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἐξῆς χάριν.

— Ποῖαν;

— Θὰ τῷ εἰπῆτε ὅτι ἔχετε ἐντὸς τοῦ πλοίου σας ἕνα κακοῦργον μὲ δίπλωμα, ὅστις σας ἐνοχλεῖ καὶ ὅστις, διαρκούντος τοῦ ταξεί- διου, ἀπεπειράθη νὰ ἐξεγείρῃ τὸ πλήρωμα εἰς ἐπανάστασιν, καὶ ἐν ὀλίγοις ἕνα ἄνθρω- πον κινδυνώδη θὰ τῷ ζητήσητε δὲ τὴν ἄ- δεῖαν νὰ τὸν φυλακίσῃτε εἰς τὴν Ἀκρόπο- λιν, ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ ὅμως νὰ σᾶς τὸν ἀπο- δώσῃ κατὰ τὴν εἰς Ἀγγλίαν ἐπάνοδον ἵνα δώσῃ λόγον ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης τῆς πατρίδος σας.

— Καλὰ, ἀπεκρίθη ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ μειδιῶν. Ἐγὼ θὰ κάμω τοῦτο ἀλλ' ὁ Βω- ρεγάρδ θὰ παραδεχθῇ τοῦτο;

— Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ κάμῃ τοῦτο μὲ μεγάλην του εὐχαρίστησιν, εἶπεν ὁ Ἀμερι- κανός.

— Ἀλλὰ, εἶπεν ὁ Πλάυφερ, μᾶς λείπει καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν.

— Τί;

— Ὁ κακοῦργος.

— Ὁ κακοῦργος; ἰδοὺ τον, πλοίαρχέ μου, ἐνώπιόν σας.

— Ποῖος; δὲν ἐννοῶ.

— Εἶμαι ἐγὼ, πλοίαρχέ μου, ἂν σὰς ἀ- ρέσκω ὡς κακοῦργος.

— Ὁ, εὐγενὴς καὶ ἀγαθὴ ψυχῇ, εἶπεν ἡ Ἰωάννα σφίγγουσα μετὰ τὰς μικράς της χει- ρας τὰς χονδράς καὶ νευρώδεις τοῦ Ἀμερι- κανοῦ.

— Πήγαυε Κρόξτων, ἀπεκρίθη ὁ πλοί- αρχος, σ' ἐννοῶ, φίλε μου, θὰ κάμω ὅ,τι θέ- λεις λυπούμενος μόνον ὅτι δὲν δύναμαι νὰ λάβω τὴν θέσιν σου.

— Ἐκαστος εἰς τὴν θέσιν του, εἶπεν ὁ Κρόξτων. Ἄν λάβῃτε τὴν θέσιν μου δὲν θὰ γνωρίζητε τί θὰ κάμῃτε, ἐν ᾧ ἐγὼ γνωρίζω ἄριστα. Ἐκτὸς τοῦτου σὲς ἔχετε νὰ κάμῃ- τε ἀρκετὰ ὅταν θὰ ἐξέλθῃτε τοῦ λιμένος ὑπὸ τὸ πῦρ τῶν ἐνωτικῶν καὶ ἀνθενωτικῶν ἂν ἐγὼ ἤμην εἰς τὴν θέσιν σας θὰ ἤμην ἄχρη- στος.

— Καλὰ, Κρόξτων, ἐξακολούθει.

— Ἰδοὺ λοιπὸν ἐγὼ φυλακισμένος εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, τότε δὲ θὰ σκεφθῶ τί θὰ κάμω. ἀλλ' ἐστὲ βέβαιος ὅτι θὰ κάμω καὶ καλὸν Σεῖς ὅμως ἐν τῷ μεταξύ θὰ ἐξακαλουθῆτε τὴν φάρωσιν τοῦ ἀτμοπλοίου.

— Οὐ, φάρωσις, ἐμπορεύματα... αὐτὰ μοι εἶναι ἀδιάφορα.

— Διατί; καὶ ὁ θεῖος Βικέντιος τί θὰ εἶ-

πη; ἐκτὸς δὲ τοῦτου τὰ πράγματα πρέπει νὰ πηγαίνομεν τὸν φυσικὸν τῶν δρόμων ἵνα μὴ ὑποπεύσῃ τις. Ἀλλὰ πρέπει νὰ φορ- τώσητε ταχέως· τοῦτο δὲ πιστεύω ὅτι δύ- νασθε νὰ κάμῃτε εἰς ἑξ ἡμέρας;

— Ναί.

— Λοιπὸν ὁ «Δελφίν» θὰ ἦναι ἔτοιμος ἵνα ἀναχωρήσῃ τῇ 23 τοῦ μηνός.

— Ναί.

— Τὸ ἑσπέρας λοιπὸν τῆς 23 Ἰανουα- ρίου, προσέχετε γείτετε δὲ λέμβον μετὰ τῶν καλύτερων σας ναυτῶν εἰς τὸ White-Point δηλαδὴ εἰς τὸ τέλος τῆς πόλεως. Ὅτι περιμένετε μέχρι τῶν ἐννέζ, καὶ θὰ ἴδῃτε τότε νὰ ἐμφανισθῶσιν ὁ κύριος Ἀλλιβούρτ καὶ ἐγὼ.

— Ἀλλὰ πῶς θὰ κατορθώσῃς σὺ ὥστε νὰ δραπέτευσῃ ὁ κύριος Ἀλλιβούρτ καὶ σὺ ὁ ἴδιος;

— Ἄ! τὸ πῶς θὰ τὸ σκεφθῶ κατόπιν.

— Ἀγαπητέ μοι Κρόξτων, εἶπεν ἡ Ἰω- ἄννα, συλλογίσθητι ὅτι διακινδυνεύεις τὴν ζωὴν σου ἵνα σώσῃς τὸν πατέρα μου.

— Μὴ ἀνησυχεῖτε δι' ἐμὲ, δεσποινίς, δι- ὅτι ἐπὶ τέλους δὲν διακινδυνεύω καὶ σπου- δαίόν τι.

— Λοιπὸν, εἶπεν ὁ πλοίαρχος, πότε θὰ σὲ φυλακίσω;

— Σήμερον, πλοίαρχέ μου, διότι μὲ συ- νελάθετε ἀποπειρώμενον νὰ διαφθείρω τὸ πλήρωμά σας· δὲν ἔχομεν δὲ νὰ χάνωμεν και- ρόν.

— Θέλεις χρήματα; ἠρώτησεν ὁ πλοίαρ- χος, ἴσως σοὶ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰς φυ- λακίας.

— Δὲν θέλω χρήματα· τὸ νὰ διαφθείρω τὸν δεσμοφύλακα, εἶναι μέσον πολυδάπανον καὶ ἀγενές· ὅταν κατακτήσῃ κανεὶ, νὰ θέ- λῃ δι' αὐτοῦ νὰ διαφθείρῃ τὸν δεσμοφύλακα χάνει τὸ πᾶν διότι οὗτος κρατεῖ καὶ τὰ χρήματα καὶ τὸν φυλακισμένον, ὥστε διὰ τοῦτο δὲν θέλω χρήματα· ἔχω ἄλλα μέσα καλύτερα· ἐν τούτοις ὅμως ἄς κρατήσω ὀλί- γα διότι ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ πίνει κανεὶς καὶ ὀλίγον.

— Καὶ προσπαθεῖ νὰ μεθύσῃ τὸν δεσμο- φύλακα.

— Οὐ, δεσμοφύλαξ μεθυμένος κατα- στρέφει τὰ πάντα· ἔχω τὸ σχέδιόν μου, ἀ- φῆτέ με.

— Καλὰ, ἀγαπητέ μοι, ἰδοὺ λάβε δέκα δολλάρια.

— Πολλὰ εἶναι, ἀλλὰ θὰ σὰς ἐπιστρέψω τὰ περισσεύοντα.

— Λοιπὸν εἶσαι ἔτοιμος;

— Ἐτοιμότατος ἵνα γίνω κακοῦργος μὲ δίπλωμα.

— Ἐμπρὸς λοιπὸν.

— Κρόξτων, εἶπεν ἡ νεάνις μετὰ συγκι- νήσεως, εἶσαι ὁ ἄριστος τῶν ἀνθρώπων.

— Δὲν πιστεύω, κυρία μου, εἶπεν ὁ Ἀμερι- κανὸς γελῶν, ἀλλὰ, κύριε πλοίαρχε, ἐλη- σμόνησα νὰ σὰς συστήσω καὶ τι.

— Τί;

— Ἄν ὁ στρατηγὸς, ἵνα σὰς ὑποχρεώσῃ, σὰς προτείνῃ νὰ στείλῃ εἰς τὴν ἀγγλὸν τὸν κακοῦργόν σας σὲς νὰ τῷ ἀπαγορεύ- σῃτε τοῦτο, διότι ἡμεῖς οἱ καταδραμεῖς καθ' ὅ στρατιωτικὰ τοφευζόμεθα.

(ἀκολουθεῖ)